

Regel, at udestaaende Fordringer, der ere værdiløse, ikke medregnes til Formuen. — Vædringsforslag Nr. 41 svarer til Nr. 39. — Til § 16 har Udvalget under Nr. 42 stillet Forslag om en ny Affattelse. Udvalget mener, at det er rigtigt, at naar en skattepligtig selv angiver sin Formues Størrelse, skal Statteanfættelsen efter Formuens Værdi paa den Tid, Angivelsen finder Sted, at der altsaa ikke, selv om der er gaaet nogen Tid hen, er Grund til at anstille Betragtninger over, hvorvidt Formuen i den mellemliggende Tid maatte være stegen eller forøget. Der findes videre i Forslaget Bestemmelser om de Tidspunkter, som man er berettiget til at lægge til Grund for Angivelsen, som Regel den 1ste Januar; ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafflutninger Sted, kan et andet Tidspunkt lægges til Grund for Angivelsen, nemlig det, som er fremkommet ved Afslutningen af det sidste Drifts- eller Regnskabsaar. Endelig findes der den Regel, at naar Selvangivelse ikke finder Sted, skal den Værdi af Formuen lægges til Grund, som den maa antages at have paa det Tidspunkt, da Statteanfættelsen finder Sted. Ved Forslag Nr. 43 til § 18 har man alene sigtet til det, som selve Forslaget indeholder, at man vil være sikker paa, at de, der paa det offentlige Vegne rejse i Anledning af Statteligningen, kun faa godtgjort de Udgifter, som de virkelig have haft. — Vædringsforslaget under Nr. 44 til § 23 indeholder i det væsentlige kun en Udstrygning af den Henvisning til Strafsvar efter Lovens § 40, som Opfordringen til at indgive Selvangivelse skal indeholde. Det staar i Forbindelse med et senere Vædringsforslag, hvorved Udvalget foreslaar, at dette Strafsvar skal falde bort. — Nr. 45 er i det væsentlige en Redaktionsændring. — Nr. 46 er stillet af et Flertal; det gaar ud paa udtrykkelig at slaa fast, at enhver er berettiget til at gøre Selvangivelse. Det er vel forudsat flere Steder i Lovforslaget, at ogsaa de, hvis Indkomster ere under 1,500 Kr., kunne gøre Selvangivelse, hvis de ville, men ingen Steder er det udtrykkelig udtalt, og Udvalget har derfor fundet, at det var rigtigst udtrykkelig at slaa dette fast. I øvrigt indeholder Nr. 46 væsentlig de samme Regler som for Lovforslaget med Hensyn til Forpligtelsen til at gøre Selvangivelse, baade med Hensyn til Indkomst- og i Henseende til Formue. — Vædringsforslaget under Nr. 48 ligeledes til § 23 gaar kun ud paa noget at indskrænke den øverligere Specifikation, som man ifølge Lovforslaget var berettiget til at fordre med Hensyn til de Skilder, hvorfra

Indkomsten hidrørte, eller de Dele, hvorfra Formuen bestod. — Vædringsforslagene under Nr. 49 og 50 ere kun Redaktionsforslag. — Til § 24 er der stillet et Vædringsforslag under Nr. 51, som sigter til, ligesom man i selve Lovforslaget forbyder et Medlem af Vigningskommissionen at deltage i Ansættelsen af sine Søstendes Skat, saaledes ogsaa at forbyde et Medlem af Vigningsmyndigheden at deltage i sin Svogers Statteanfættelse. — Vædringsforslagene Nr. 52—54 ere kun Redaktionsændringer; Nr. 54 staar i Forbindelse med det tidligere Vædringsforslag om at stryge § 9, 2det Stykke. — Til § 25 er der først stillet et Vædringsforslag under Nr. 55, som omhandler den Fortegnelse, som skal forelægges over de skattepligtige. Ifølge Lovforslaget skal der kun forelægges en Fortegnelse over de skattepligtige, der ikke havde været pligtige til at gøre Selvangivelse, men denne Fortegnelse skal da indeholde alle de skattepligtige, som ikke vare pligtige til at gøre Selvangivelse, hvad enten de faktisk havde gjort Selvangivelse eller ikke. Udvalget har ment, at der var al Grund til at stille dem, der, uden at være pligtige dertil, af eget frit Valg bruge Selvangivelse — noget, man altid bør opmuntre — ganske paa samme Maade som dem, der af Pligt, ifølge Lovens Tvang, gøre Selvangivelse. Men naar man skal udelukke af den i Lovforslaget omhandlede Fortegnelse dem, der havde gjort Selvangivelse uden at være pligtige dertil, mente man, at det blev nødvendigt, at der foruden Listen over dem, der have gjort Selvangivelse, blev fremlagt en Fortegnelse over Navnene paa alle de skattepligtige, som havde gjort Selvangivelse, da det ellers vilde blive ganske umuligt for den, der gaar op for at se Listen efter for at undersøge, om nogen var forbigaaet, at vide, om nogen af dem, der ikke fandtes paa Listen, var bleven forbigaaet. Det er dertil, Vædringsforslaget Nr. 55 tillige med de følgende Nr. 56 og 57 sigter. — Vædringsforslag under Nr. 58 er kun en ændret Redaktion af Overskriften til 4de Kapitel. Forslagene under Nr. 59 og 60 ere kun Redaktionsændringer. Forslagene under Nr. 61 og 62 ere en Følge af Forslag under Nr. 55, idet jeg dog med Hensyn til Nr. 62 maa føje til, at der deri udtrykkelig udtales, at Hemmelighedspligten med Hensyn til dem, der have gjort Selvangivelse ikke skal være til Hinder for Offentliggørelsen af Navnene paa de Personer, der ved deres Statteindtægt eller Statteudgift fyldestgøre Betingelserne for særlig politisk eller kommunal Valgret. Dette er noget, som vist nok i og for sig vilde være en